

Nr 1299

av herr Hermansson m. fl.

angående studiemedel för undervisning i svenska för invandrare, m. m.

Det är många som arbetar i vårt land som inte har svenska som modersmål. Det dröjde länge innan samhället tog på sig ett ansvar för att medverka till att dessa människor fick möjligheten att öka sina kunskaper i svenska språket. Företagens intresse för dem som en mervärdesproducerande arbetskraftsreserv fick överväga intresset för dem som samhällsmedborgare i vårt land.

Inom vuxenutbildningen utgör nu invandrarna – som det heter i de här sammanhangen – en ganska stor del av kursdeltagarna. Utbildningen är i vissa avseenden kostnadsfri. Det gäller studieförbundens kurser, och det gäller arbetsmarknadsutbildningen, i det senare fallet om man uppfyller kraven i övrigt för arbetsmarknadsutbildning, dvs. i realiteten att man är arbetslös eller löper risk att bli arbetslös.

Hamnar man däremot i studiemedelssystemet medan man skaffar sig nödvändiga kunskaper i svenska språket för att sedan bättre kunna tillgodogöra sig undervisningen i yrkesinriktad undervisning av olika slag, är inte undervisningen avgiftsfri. Det finns exempel på invandrare som ej insett att de ansökt om återbetalningspliktiga medel i form av studielån när de påbörjat studier i svenska för att söka vinna inträde i yrkesinriktade kurser.

Det är önskvärt och ett rättvisekrav att det skapas enhetlighet oberoende av studiesystem när det gäller undervisning i svenska språket för alla som arbetar och bor i vårt land och som inte har svenska som modersmål. Principen bör vara att all sådan undervisning är avgiftsfri och även innefattar möjligheten till icke återbetalningspliktiga studiemedel.

Ett annat krav som rests från olika håll men som regeringen inte velat bifalla är att nu gällande maximering till 8 veckor förlängs eller helt slopas. Vi kan här peka på en arbetsrapport från Pedagogiskt centrum i Stockholm (Y 3/1972) som framhåller behovet av flexibel kurstid och differentierade kursmål för olika kursdeltagare.

Med stöd av det anförda föreslås¹

att riksdagen måtte uttala att studiemedel som erhållits eller som
erhålls vid studier i svenska för invandrare som förbereder sig
för fortsatta studier skall vara icke-återbetalningspliktiga.

Stockholm den 26 januari 1974

C.-H. HERMANSSON (vpk)

LARS WERNER (vpk)

i Tyresö

EIVOR MARKLUND (vpk)

GUSTAV LORENTZON (vpk)

INGA LANTZ (vpk)

SUNE OLSSON (vpk)

i Stockholm

NILS BERNDTSON (vpk)

KARIN NORDLANDER (vpk)

¹ Se även motion 1974:1555.